

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA DIÁK LAPJA

2015. JÚNIUS

XXII. évfolyam 10. szám

Kedves Gyerekek!

Kevés olyan jeles nap van egy iskola életében, amelyet azonos lelkesedéssel várnak tanárok, és diákok. A tanévzáró ünnepség biztos, hogy ezek közé tartozik.

Különös élmény tanévet zárni, hiszen alig aludtunk néhányat a szeptemberi első csengőszó óta, és máris itt van a Te Deum és alig várjátok, hogy megkapjátok a bizonyítványotokat! Előtte végezzünk egy rövid számvetést a hosszú vakáció előtt. Adjunk hálát adjunk mindazért, amit a tanév során a Jóistentől kaptunk.

Szép eredményeket értünk el az országos-az egyházmegyei- és a városi versenyeken is. Sportnapokat, családi napokat tartottunk. A kicsiknek fecskeavatót, fordított napot szerveztek a nagyok. Kosárlabda, focilabda, tollaslabda bajnokságokat rendeztünk. A hagyományos Szent Erzsébet-hét mellett, karácsonyi műsorokat, anyák napi, szülők napi műsorokat is tartottunk.

A **kicsi elsősöknek** volt talán a legnehezebb. De ügyesen beilleszkedtek az iskola életébe, elsajátították az olvasás, írás, számolás alapjait és így mindenki a második évfolyamba léphet!

A **másodikosok** már osztani és szorozni is tanultak. Ez nagyon fontos tudomány! Nyáron fel is tudják használni, például kiszámolhatják, hogy a zsebpénzükhöz mennyi fagyit tudnak venni.

A **harmadikosok** egyik legnagyobb kihívása a hittan vizsga volt, és a katolikusok elsőáldozók is lettek. Ezzel aktív tagjaivá váltak egyházközségünknek.

A **negyedikesek** is túl vannak az első szintvizsgáikon, és készülnek a felső tagozatra. Nem veszítitek el Miki bácsit, mert felsőben ő fogja tanítani a történelmet!

Az **ötödik osztály** talán már megszokta az új tanárokat és tantárgyakat is, és azt, hogy nagy osztálylétszámúak lettek! Kívánom, hogy alakuljatok igazi osztályközösséggé is!

A **hatodikosok** is számot adtak tudásukról a vizsgákon. Megírták a kompetenciát is magyarból és matematikából és az idén először idegen nyelvből is!

A **hetedik** osztály sok új ismerettel gazdagodott nemcsak a tanítási órákon, hanem eljutottak a **Határtalanul** pályázat keretében Erdélybe, ahol csodálatos napokat tölthettek! A Székelykő megmászása és a hegyi patakon való átkelés nem kis feladat volt! Megismerkedhettek Csaba testvér gyerekeivel, akik nagyon örültek a vitt játékoknak és sportszereknek. Amikor megtartottuk a gyulafehérvári altemplomban a trianoni megemlékezést, nagyon éretten és komolyan vettetek részt rajta! Jó volt veletek tölteni ezt a pár napot!

Kedves Nyolcadikosok és Ballagóim! Már elbúcsúztunk tőletek, de a közös élményekre mindig emlékezni fogunk. A ballagás az első olyan életforduló, ami után más közösségbe kerültek. Remélem, hogy az itt töltött idő alatt sikerült a jellemeteket úgy alakítani, hogy erős egyéniséggé váljatok, és ne sodródjatok a tömeggel. Legyetek büszkék, hogy tartást kaptatok, és tudjátok, hogy életeitek minden pillanatában élvezitek a Gondviselés kegyelmét. Itt, nálunk, éreznetek és tapasztalnotok kellett, hogy a közös imádságok Tiértetek is szóltak. Tagjai voltatok és maradtok egy olyan közösségnek, ahol fontos az Isten.

Azt kívánom mindenkinek, hogy tartalmasan, vidám hangulatban teljék a nyári szünet, vigyázzatok magatokra, egymásra! Pihenjete, játszatok, strandoljatok sokat, de egy-két könyv elolvasása is férjen bele az időtökbe! Ne csak a televízió és a számítógép előtt üljete!

Főleg pedig ne felejtsetek el: **Istennek nincs nyári szünete, mindig vár titeket a vasárnapi szentmiséken is!**

Almási Zsuzsanna

Visszapillantó

Mérleg tanév végén

Az utolsó napokban mindenki a nyárra készült, azt számolgatta, hány nap van még a szünetig. A táblára felkerültek a VAKÁCIÓ betűi sorban.

Év elején én a hatodik osztályt kezdtem... A kirándulásoktól az osztályban zajló vitákig mindenben volt részem. Természetesen a kirándulás idén is tökéletesen sikerültek. Ezek a programok jobban összekovácsolták a közösséget. A tanórákon sokat beszélgettünk... ahelyett, hogy figyeltünk volna. Az osztályfőnöki órákon a közösség ügyeit beszéltük meg, vagy a közös programokon való közreműködésen vitatkoztunk, de szó esett még az apróbb véleménykülönbségekről, nézeteltérésekről is.

Szünetekben a kezünkben tankönyv volt — kivéve azokat, akik a tini regények rajongói. Az órákon egy-

mást érték a számonkérések: röpdogák, felelések, tz-k... majd következtek a vizsgák, amelyek valamennyiünket megviseltek és próbára tettek. S az utolsó hajrá: az év végi témazárók, javítók, felelések, mindez megspékelve a kompetencia mérésekkel...

Ez az év is hosszú volt, és elfáradtunk. Élményekkel és izgalmakkal teli események, programok és nagyon sok ismeretanyag várt ránk. Közben azért változtunk, alakultunk is...

De most végre itt a nyár! Mindannyian kipihenhetjük magunkat, feltöltődhetünk.

Mindenkinek nagyon kellemes nyarat kívánok, tartalmas időtöltést, és nagyon sok családi kirándulást!

Kovács Alexandra 6.o.

Vizsgáztunk

A hatodikos vizsga más volt, mint az alsós. Itt hosszabban és több mindenről kellett beszélni.

Azt hittem, hogy nagyon nehéz lesz, de végül nem volt az. Amikor rám került a sor, megijedtem, de aztán könnyedén ment a dolog. [...] Azt hittem, nagyon nehéz lesz megbirkózni a feladattal, de végül könnyűnek bizonyult. Remélem, a többi sem lesz nehezebb!

Füzi Zsigmond 6.o.

Ez volt az első vizsgám, ezért nagyon féltem. Amikor az ajtó előtt álltam, még a körmöm is rágtam izgalmamban.

Nehéz volt, amit matekból húztam, de elmondtam, amit tudtam. Elégedett voltam, hogy sikerült összeszedni magam. A magyar vizsga nem ment nagyon jól, de nem is olyan nagyon rosszul. Volt néhány dolog, amit pótolnom kellett.

A legfontosabb, hogy vége az egésznek, túl vagyok rajta. Ezt is kipróbáltam!

Hanák Márton 6.o.

A vizsga előtti héten még be tudtam magamnak beszélni, hogy negyedikben is simán sikerült a vizsga, most sincs miért izgulnom. A vizsga napján azonban valahogyan nem ment. Nagyon lassan telt a várakozás

ideje. Amikor bent voltam, már nem izgultam. Mindent el tudtam mondani. Szerencsésen lezártam a vizsgahetet.

Nagyon örülök, hogy jól teljesítettem. Korsoveczki Fanni 6.o.

Legfőképpen azért voltam megijedve, mert ez volt az első vizsgám. Fogalmam sem volt róla, mi fog történni. Amikor beléptem a terembe, megpróbáltam könnyedén venni. De nem nagyon sikerült.

Remegtem, mint a kocsonya, melegem volt, és nem tudtam válaszolni olyan kérdésekre, amelyekre egyébként tudom a választ. Most, ahogyan visszagondolok, rá kell jönnöm, sokkal könnyebb volt a vizsga, mint amire számítottam. Sajnos, nekem utána még felelnem kellett. Hősiesen megtettem ezt is, mert anya mindig azt mondja, hogy ez az év már beleszámít a továbbtanulásba. Én pedig minél jobban szeretnék teljesíteni, mert állatorvos szeretnék lenni.

Remélem, a következő vizsgám jobban sikerül majd, mint ez az első...

Grósz Zsigmond 6.o.

A vizsga előtti napokban már minden szabad másodpercben a tételeket szorongattam, és lázasan olvastam (még a Barca-meccset is kihagytam miatta!!!) Otthonról úgy indul-

tam el, hogy bármiről tudtam volna beszélni, mégis izgultam.

Miután kihúztam a tételeket, megijedtem. Nyelvtanból éppen azt húztam, amit a legkevésbé néztem át, mert úgy voltam vele, hogy az menni fog. Abban a percben (a vizsgán) azonban rájöttem, hogy nagyon sok ismeret van a tételben, ami hirtelenjében nem jut az eszembe. Egy dolgot tehettem: elmerültem a gondolataimban, kutattam az emlékezetemben. Ez a művelet olyan jól sikerült, hogy a szavak úgy ömlöttek belőlem, hogy alig bírtam megállítani őket... [...]

Nagyon örültem, hogy mindent sikeresen elmondtam. Molnár László 6.o.

Amikor vizsgázni mentem, tudtam, hogy előttem nincs akadály. Bátorság öntötte el a szívem, és a kezdeti félelem szertefoszlott.

[...] Utána megkönnyebbülést éreztem. Otthon mindenféle gondolatok kavargtak bennem. Végül arra jutottam, hogy a vizsga arra jó, hogy felkészítsen a felvételire. A végén öröm, boldogság és csupa jó érzés volt bennem: jó volt a vizsgán elmondani a saját szavaimmal mindazt, amit az elmúlt évek alatt megtanultam.

Dicső Zoltán 6.o.

Erdélyben voltunk

Határon átnyúló, határtalan kirándulásunk június 3-án kezdődött.

A hosszú utazás után megérkeztünk az első úticélunkhoz, Nagyváradra. Ott megismerkedtünk Zoltán bácsival, honismereti vezetőnkkel, aki végigkalauzolt bennünket az úton. Örülök, hogy ő kísért minket, mert nagyon sokat beszélt, sok információt adott át és beszéde tömör, és érdekes volt. Nagyváradon megnéztük a barokk stílusú templomot. Ez is, mint az összes többi templom, nagyon szép volt.

A busszal továbbmentünk Erdély központja felé. Sokat túráztunk, nagyon sok történelmi helyet bejártunk. Átmentünk Körösfőn, Kolozsváron, Torockón, Nagyenyeden, Gyulafehérváron, Déván, Vajdahunyadon, Óraljaboldogfalván. Még a Malomvíz-patakon is átkeltünk! Meg kell említenem a látottak között Aradot, ahol megemlékeztünk a 13 aradi vértanúról és a trianoni békekötés gyászos eseményeiről. Meglepő élmény volt, hogy az egyik templom homlokzatán magyar feliratot láttunk. Zsuzsa néni számos épület megtekintésekor megjegyezte: „Ezt is a magyarok építették...” Büszkéek és kicsit szomorúak is voltunk ilyenkor.

Nekem személy szerint a Déván lévő Bőjte Csaba atya által létrehozott alapítvány tetszett a legjobban. Szerintem nagyon nemes dolog, ami ott létrejött: a szeretetet próbálják a

nehéz sorsú gyermekek számára megadni, amelyre minden embernek szüksége van. Ehhez mi is hozzájárultunk a magunk módján. Jó volt látni, hogy az ajándékainknak mennyire örültek.

A kiránduláson számunkra különleges ételeket is megkóstoltunk a micstől az erdélyi rántottáig. A különleges ízvilág nem is volt annyira idegen számunkra.

Nekem az egész út tetszett, a nagyon sok látnivaló. Úgy érzem, megérte elmenni: nem csak a tudásom gyarapodott, de olyasmit élhettem át, ami leírhatatlan.

Köszönöm mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy ezt az élményt átélhessem.

Péter Bence 7.o.

Nagyon készültünk az erdélyi kirándulásra.

Reggel hatkor indultunk volna, ha egyik társunk el nem késett volna. Így fél óra késéssel indultunk.

Öt óra alatt értünk oda a határhoz. Onnan már simán ment minden: egy óra alatt Nagyváradon voltunk. A vezetőnk megmutatta a nagyváradi székesegyházat és a családja csárdáját. Végigmentünk a Konokosoron is, ami 480 méter. Körösfőn megnéztünk egy fakazettás mennyezetű református templomot, majd Kolozsváron a Szent Mihály-templomot tekintettük meg. A buszból megpillanthattuk a híres Tordai-hasadékot is. Estére érkeztünk Torockóra. Vacsora után megnéztük az esti falut, majd mély álomba merültünk.

Másnap reggeli után nagy vállalkozásba fogtunk. Megmáztuk a Székelykövet, ami 1129 méter. Sikeresen feljutottunk a csúcsra. Éhesen és fáradtan tértünk vissza két órákor.

Nagyenyedre indultunk, ahol a székesegyházat és altemplomát néztük meg. Ott emlékeztünk meg a trianoni békekötés gyászos eseményeiről. Rövid városnéző séta után Déva felé vettük az irányt. Már csak vacsoráznunk maradt időnk.

Reggeli után felmentünk Déva várába, ahonnan nagyon szép kilátás tárult elénk. Ki volt írva, hogy vigyázzunk, mert viperák lehetnek a környéken, de mi szerencsére eggyel sem találkoztunk. Ezután Vajdahunyad várába indultunk. Megnéztük a várat, ami nagyon szép. Óraljaboldogfalván megnéztünk egy kis templomot, majd elbuszoztunk a Retyezát-hegység egyik völgyébe, ahol átkeltünk a Malomvíz-patakon. Nem volt mély, csak rettentően hideg. Egy nagy csalánosba jutottunk, ahol a túravezetőnk utat vágott nekünk. A Rudolf királyfi emlékére készített tábláig jutottunk el. Visszamentünk Dévára vacsoráznunk, majd a szomszéd faluban, Csernakeresztúron egy néptáncbemutatót tekintettünk meg.

A következő napon reggeli után dévai kolostort néztünk meg, majd Marosillyére indultunk. Bethlen Gábor szülőházát néztük meg. Solymosodron is megálltunk, megnéztük a várat. A máriaradnai búcsújáróhelyet is megtekintettük.

Utolsó állomásunk Arad volt. A templomot és a 13 aradi vértanú emlékére állított szobrot is megnéztük. Kaptunk egy fél óra szabadidőt, majd haza indultunk.

Sajnos, a határnál egy órát kellett várnunk, így csak este 11 órára érkeztünk haza.

Mindenki nagyon elfáradt a kiránduláson. Ha választani kellene, mi volt a legjobb a programok között, nem tudnám megtenni. Nagyon emlékezetes volt ez a kirándulás. Erdély nagyon szép. És amint végigjártuk, nagyon sok mindent megtudtunk a nemzetükről.

Ezt mindig észben fogjuk tartani.

Király Viktória 7.o.

Búcsúzunk

Kedves Ballagók!

Ezt a beszédet nem szirupos limonádéként szeretnénk tálalni nektek, hanem frissítő italként, ami ránk fér ebben a nagy melegben – persze, egy kis cukor befér, de majd csak az utolsó körben. Először is beszéljük át a receptet. Hozzávalók: emlékek, elmaradhatatlan poénok, fárasztó reggelek, és egy csipet keserűség is. Ehhez adjuk még hozzá az iskolát – azért ne túl sokat, mert kellemetlen lesz az italunk íze. Ezt keverjük össze, egy kis boldogsággal, és szabadsággal, és megkapjuk az elmúlt 2 évünket, amit együtt töltöttünk, és aminek egy részét ti tettétek felejthetlenné. De van még egy hozzávaló: egy általunk írott ballagási vers, csak nektek:

Elballag már a vén diák,
Mentek most már ti is tovább.

Indultok a hosszú útra,
Vár titeket egy nagy túra.

Indulásra készen álltok,
Tarisznyában pogácsátok.

De ne felejtsetek minket,
Ha kell, visszaintünk nektek.

Nyitva lesz a kapu nálunk,
Gyertek vissza, nagyon várunk.

Újra együtt lesz majd a nép,
Félhet a tanár, ha kilép.

Mert jön a sok diák,
Hiányoljátok majd, az iskolát!

S a tanárok fáradtan veszik tudomásul:
Elballagott a nyolcadik az iskolából.

De ezek után fordítsuk komolyra a szót! Mindig nehéz a búcsú, de ne feledjétek, hogy mindegyik után jön egy köszöntés, egy új kezdet. Ezután már új helyre kerültök, új küzdelmek, új kihívások, új barátok, de mindenekelőtt valami új boldogság, valami új szabadságérzet vár rátok. De ahogy Arany János írta: „Legnagyobb cél pedig itt, e földi létben, ember lenni mindég, minden körülményben.” Bár eddigi utatok más

– más irányba fordul, de a fontos lépéseknél még visszanézhetek arra az ösvényre, ahonnan elindultatok. Mi bármikor visszaintegetünk onnan. És ha néha visszavágytok, a kapunk mindig nyitva áll... Persze, azért este ne keressetek – Tízkor kapuzárás.

Van egy fontos dolog, amit az iskolából magatokkal visztek: Ne feledjétek, hogy Isten, és a hitetek nélkül most nem állnátok itt így, készen a hosszú, göröngyös útra. Minden küzdelmetekben, és boldogságotokban gondolatok arra, hogy az Úr ott volt, van, lesz veletek mindenkor. Vigyétek magatokkal ezt útravalónak, és gondolatok vissza ezekre a szavakra. Emlékezzetek majd, mit írt Coelho: „Senki sem tudhatja, hogy mi fog történni a következő percben, és az emberek mégis mennek előre. Mert bíznak. Mert van Hitük.”

Mi Istenben hiszünk, mert Ő vezet az utunkon, és fogja kezünk. Csak bízzatok!

A 7. osztály nevében: Dolecsek Fanni és Krekács Dalma

Kocsis Adél:

8 év után eljött az a pillanat amikor végleg búcsúzni kell. Ez igen nehéz pillanat. Sok szép emlékem van az eltöltött pillanatokról, egymásról, a tanárokról és az iskoláról.

Fura az az érzés, hogy szeptemberben már nem ehhez az osztályhoz fogok tartózni. A tanév elején nem is gondoltam volna, hogy ez az év ilyen gyorsan elfog repülni. Nyolcadikban több megpróbáltatással álltunk szemben. Készültünk a felvételire, a vizs-

gákra. Izgultunk, hogy kit hova vesznek fel, hogy folytatódik a másik és a magunk élete. Ezek mellett kaptunk egy új osztálytársat, aki fiú.

Majd eljött a június: a ballagási próbák, a tanárok búcsúztatója és a ballagás. Ahogy ezekbe belevettem magam, egyre csak azon gondolkoztam, hogy vége. Vége lesz mindannak, ami eddig mindennapos volt. Nem a kedves tanáraink várnak majd az óra elején, nem azokon a izgalmas tanórákon fogok ülni. Elhagyom a barátaimat és az osztálytársaimat.

Számomra az a legfontosabb, hogy megtartsam azt a sok jó emléket, amit itt szereztem és soha ne felejtsem el.

Imre Tímea:

Nyolc éve járok ebbe az iskolába...

Ez alatt a nyolc év alatt nagyon sok barátom lett, sokat tanultam, és még többet szórakoztam... Nagyon jól éreztem magam, sok szép emlék köt ide...

Amikor elkezdtünk próbálni a ballagásra, és elkezdtük szépen sorban elbúcsúztatni a tanárokat, kicsit szomorú lettem... Szomorú lettem, mert akkor jöttem rá, hogy nemsokára ballagunk... Nemsokára elhagyjuk ezt az épületet, kilépünk a kapun, és soha többet nem jövünk vissza úgy, mint a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda tanulói...

Elmegyünk, itt hagyunk mindent, és mindenkit...

Már hatodik osztályos korom óta várom a ballagást, de most a legszívesebben visszamennék az időben két évet, és újrakezdeném a hetedik osztályt... Az elmúlt két évben nagyon sok minden megváltozott... Hetedik elején heten kezdtük az évet... Nyolcadikban félévkor a felvételi és a vizsgaidőszak mellé kaptunk egy új osztálytársat... Még egy fiút... Már két fiú volt az osztályba... Sokszor elgondolkoztam azon, hogy mi lenne akkor, hogyha nem nyolcan, hanem heten fejezzük be a nyolcadik osztályt... Nem tudom... És nem is akarom tudni, mert ez a mese így lett megírva, és nemsokára jön az a rész, hogy „itt a vége fuss el véle”...

De ez még nem az a rész... Sok vicces dolog történt velünk ez alatt a nyolc év alatt (legtöbb inkább hetedikben és nyolcadikban)... voltak félreolvasott szavak, mint a „törjecserpe”, vagy furcsa magyarázatok, mint „a vérnedv nedvesíti a veret”, vagy sejtszervecskék helyett „sajtszervecskék”, vagy egyik osztálytársunk elnevezése, a „selyemrambó”, és még sok vicces sztori... De ennek nemsokára tényleg vége... Elmegyünk, soha nem találkozzunk már egy osztályként...

Üres marad az osztály utánunk....:(

Szirácski Beáta:

Most búcsút kell vennem diktársaimtól, tanáraimtól és az iskolától. Bár sok-sok emlék köt ide, mégis búcsúzom.

Kívánom nektek, kedves diáktársak, hogy legyetek törekvők, igyekezzetek a legjobbra kihozni magatokból! Tanuljatok sokat, hiszen még sok próbatétel áll előttetek! Mindig csak előre nézzetek, tűzzetek ki magatok elé egy célt, és azért küzdjetek.

Előttem most az a feladat áll, hogy elbúcsúzzam. Sok sikert nektek! Tanáraimnak pedig köszönök mindent. Remélem, jól tudom majd hasznosítani a megtanultakat! Igyekszem!

Nagy Noémi:

Így búcsúzom én: Egyszer mindennek elérkezik a vége, s akkor búcsúzni kell. A búcsú nemes feladat. Fontos, mert lezár egy időszakot, az élet egy szakaszát elhatárolja a többitől. A bezáruló ajtótól azonban nem szabad megijedni, tudni kell az új irány felé fordulni, és meglátni a feltaruló lehetőségeket.

Előtünk az iskola ajtaja bezárul, és egy másiké kinyílik. A bezáruló ajtó mögött hagylak titeket, de az emlékeimet és szívetek egy kis darabját elviszem. Elrejttem a saját szívembe és ott őrzöm örökre. Remélem, hogy ti is őriztek egy kis emlékdarabot rólam. Az együtt töltött éveket, az emlékeket, most megígérem, hogy sosem fogom elfelejteni. Remélem, hogy nektek is jól alakul a további

életetek szakasza ahol már nem lehetünk együtt.

Életünk útján most egy útelágazáshoz érkezünk, ideje elbúcsúzni és folytatni utunkat, mindenki a maga útján. Így búcsúzom én: A további viszontlátásra.

"Töröld le könnyedet
Kisírt szemedben mosoly
legyen és derű,
Minden nap kezdődik valami
valami új,
valami nagyszerű."

Kedves Osztálytársaim!

Ugye mindannyiútokban él egy kép az első napokról, az első lépésekről, melyekkel a mára már jól ismert iskola falai közé léptünk? Ugye mindannyian őriztek néhány emléket az első találkozásokról, az első benyomásokról? Szorongással, várakozással indultunk az úton, amelyen most egy útelágazáshoz érkezünk. Ezek a percek, órák remek alkalmat nyújtanak arra, hogy gondolatban végigjárjuk az iskola tantermet, folyosóit és számunkra kedves zugait. Vajon az itt eltöltött évek alatt megkaptátok a választ a kérdéseinkre? Vajon valóra váltak reményeink, melyekkel érkezünk annak idején?

Ne higgyétek, hogy csak a tanóra nyújtott ismereteket. Az óráközi szünetekben, a hosszabb-rövidebb vakáció alatt, a délutáni és hétvégi foglalkozásokon nagyon sok olyan értékes ismeretet gyűjthettünk be, amelyek hozzájárultak személyiségünk formálásához. Kialakultak igazi barátságok, megtanultuk mi a versenyszellem, az összetartás, és hogyan kell kitartóan küzdeni a kitűzött célok eléréseért. Jusszon eszünkbe, ahogy a torkunkban dobogott a szívünk egy-egy jelentős dolgozatírás előtt, vagy puskázás közben, nehogy lebukjunk. Azt mondják, hogy az emlék, a tudás, a megszerzett tapasztalat az ember kincse, kiváltsága és megkülönböztető jegye. S ennek a kincsnek csak a kisebbik részét alkotja az, amit a múltból sikernek tartunk, amire büszkéek lehetünk: a nagyobbik rész a tévedések emléke, ami lehetővé teszi, hogy ugyanazt a hibát ne kövessük el újra és újra.

Kívánom, hogy az itt eltöltött évek, az iskola falai között megszerzett tudás, az élmények sokasága, a

tanárok embersége, szeretete elegendő éltető erőt adjon a mindennapok helytállásához, küzdelmeihez. Ez nagy feladat, nem is megy egy csapásra. Kemény Zsigmond szavait idézve: "Kitűnővé egy szerencsés perc alatt is válhatunk; hasznos emberré csak a fáradtságos évek tehetnek."

Kedves Tanáraink! Ezúton is szeretnénk megköszönni azt a leírhatatlanul sok energiát, időt, és fáradságot, amit ránk szántatok az évek során. Reméljük, hogy emlékünök örök betűkkel égette nevünket szívetek könyvének egyik lapjára, és reméljük sosem feledtek el minket, mert mi nem fogunk titeket. Hogy ne szomorodjatok, beszédemet egy humoros verssel zárom:

Keszthelyi Gabriella:
Az utolsó szó jogán

Ballagóként most elismerem az ablaktörésben benne volt a kezem illetve csupán a tornacsukám ami repülni vágyott a szendvicsem után.

És ezennel most elvállalom s az igazgatóit leültni már nem fogom hogy az órákon nem véletlen volt mikor a kakaó a padban kifolyt.

És átadom most e vaskos kötetet ami tartalmazza az összes jó jegyet az összes jó jegyet szerző puskahadat megírása higgyék el nem volt kis feladat.

S most az utolsó szó jogán
Tisztelt Tanári Szék
Kérem, hogy mentsék fel az elmenők bűnös de szomorú lelkét!

Lélektől lélekig

Imáink

Hanák Levente 4.o: Köszönöm Istenem, hogy ilyen jó barátokat teremtettél mellém, akik mindig mellettem állnak, amikor baj van.

Antal Lorina 4.o: Köszönöm Istenem, hogy ilyen jó és összetartó családot adtál nekem. Köszönöm, hogy nálunk nincs veszekedés és békeségben élünk!

Szijártó Kristóf 4.o.: Köszönöm Istenem, hogy adtál nekem hitet. Kérlek add, hogy a hitem továbbra is megmaradjon!

Molnár János 4.o.: Köszönöm Istenem, hogy vannak szüleim, akik vigyáznak rám. Köszönöm azt is, hogy ők mindig velem lehetnek. Hálás vagyok mindezért neked.

Szabó Márton 5.o.: Istenem köszönöm, hogy élek, hogy a családom mindig mellettem van. Köszönöm, hogy van hol aludnom, van mit enni és innom, és hogy ilyen jó tanáraink vannak.

Csutorka Botond 7.o.: Köszönöm Istenem, hogy megteremtetted a világot, mert ha Te nem tetted volna, én sem állhatnék itt. Hálát adok Uram!

Mohos Dávid 7.o.:

Istenem, tiszta szívemből köszönöm, hogy a világban megglelem örömem.

Annyit adtál barátokból,
sosem fogyok ki a mókából.
Annyit mondok, köszönöm,
kérlek, halld meg odafönn!

Fogarasi-Krauss Tamás 7.o: Köszönöm Istenem, hogy hiszek benned úgy, hogy soha nem láttalak. Tudom, hogy vagy, és imádkozom hozzád. Köszönöm a hitemet!

Fogarasi-Krauss Flóra 7.o.: Drága Istenem! Kérlek, segíts! A nehéz hittanvizsgára készültem, nagyon sokat tanultam. Kérlek, add, hogy eszembe jusson minden, amit tanítottál, s amit Moncsi néni tanított! Segíts! Tudom, hogy nem hagysz el, és ha segítségre van szükségem, Te mindig segítesz!

Lovász Zsófia 7.o.: Istenem! Segíts nekem, hogy céljaimat elérjem, az eléem állított falakat megmásszam! Segíts a vizsgában és a többi tanulmányaimban!

Dolecsek Fanni 7.o.: Édes Istenem! Köszönöm, hogy elküldted Szent Fiadat hozzánk! Megtisztított bűneinktől, feláldozta magát értünk, bűnösökért. Te Egyszülött Fiadat adtad értünk, mi pedig folyamatosan vétünk a parancsaid ellen. Uram, kérlek add, hogy mi is le tudjunk mondani, ahogyan Te lemondtál Fiadról értünk!

HÍREK

A Hajdú-Bihar Megyei TIT Tehetséggondozó Országos Levelező Tanulmányi Versenyén kémia tantárgyból iskolánk tanulói a következő eredményeket érték el:

Kocsis Adél 8.o. I. helyezés

Dolecsek Fanni 7.o. I. helyezés

Péter Bence 7.o. II. helyezés

Mohos Dávid 7.o. III. helyezés

Molnár Boglárka 7.o. III. helyezés

Nagy Gergő 7.o. IV. helyezés.

Kitűnő eredményükhöz gratulálunk!

A tanévzárón vehették át a jutalmukat az idei tanév díjazottai.

Névsorukat a mellékletben olvashatjátok.

A tanulmányi verseny helyezetteinek névsorát is a mellékletben találjátok meg.

A hosszú, sikerekben gazdag tanév után töltsétek kellemesen, vidáman a nyarat, s készüljétek fel a következő tanévre!

**Kellemes pihenést,
jó szórakozást,
szép vakációt!**

**A VENI SANCTE időpontjáról HONLAPUKRÓL
tájékozódhattok**

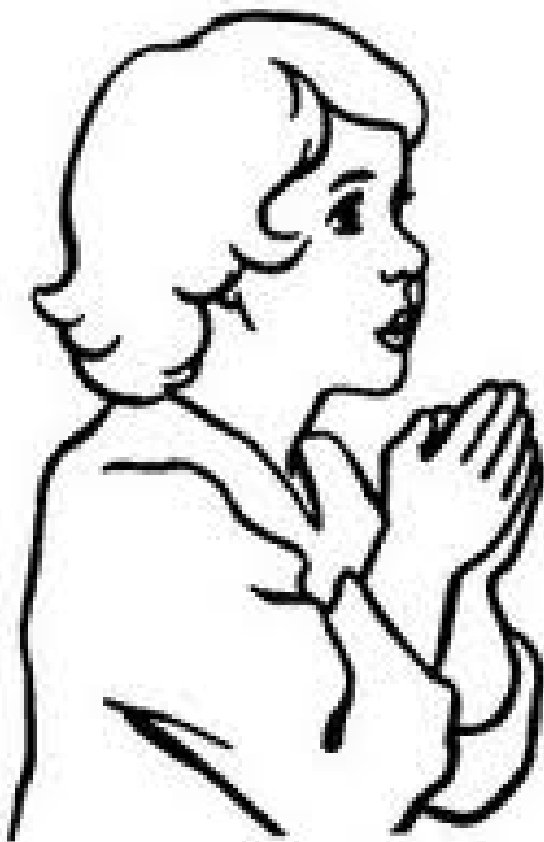
VISZONTLÁTÁSRA!

Kellemes pihenést, jó szórakozást, szép vakációt!

Imádság szünidőre

*Az olyan szünidőtől, amely puhánnyá teszi az embert,
amely csak henyélésben telik,
s amelyből az értelemnek és a szívnek semmi haszna
sem származik,*

ments meg engem, Uram!

*Attól a naptól, amely nem imádsággal kezdődik,
s amely nem hálaadással, Istentől távol végződik,
A lustálkodástól, a késői felkeléstől,
amely a rosszra való hajlamnak kedvez,
A léha szórakozástól, amely gyöngíti önuralmamat,
és fogékonnyá tesz a bűn iránt,
A pénz könnyelmű elszórásától,
amelyet esetleg nem is én kerestem meg,
A veszekedős, megszóló szavaktól,
melyeket Tőled sosem hallhattam volna,
A viszálykodástól, versengésektől,
melyek pártoskodáshoz vezetnek,
ments meg engem, Uram!*

*Hogy lelkem mindig boldog és hálával telt legyen, **add meg Uram, kérlek!***

Hogy szüntelenül Krisztus békéje töltse el szívemet,

Hogy mindig nyugodtan és tiszta tekintettel nézhessek az emberek szemébe,

Hogy számból csak tiszta beszéd, bátorító szó hangozzék,

Hogy utaim mindig egyenesek legyenek,

Hogy kezemet mindig szívesen nyújtsam, ha adni, segíteni kell,

Hogy szívem kitáruljon, s az emberek szükségét megérezzem

Hogy mindenben a jót lássam meg,

*Hogy akaratom mindig afelé vezesse gondolataimat, szavaimat, tetteimet,
ami felemel,*

add meg Uram, kérlek!

Amen.

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: Molnárné Cselőtei Ildikó

*A 2014/2015. tanév
tanulmányi versenyének eredményei*

1/a osztály	III. Baranyai Franciska Pongrácz Balázs
	II. Lőrincz Emese Dalma Németh Anna Janka Pacsuta Lora
	I. Kiss Jagoda Anna
1/b osztály	III. Gebefügi Zsombor Király Enikő Puha Panna Szombath Emese
	II. Völgyesi Maja
	I. Monori Anna Virág Várady Réka
2/a osztály	III. Sejben Lili Lévai Tamás
	II. Mihály Kinga
	Csonka Csenge Nagy Bálint
2/b osztály:	III. Molnár Enikő Isóczki Petra
	II. Kiss Renáta
	I. Sebestyén Evelyn
3.a osztály:	III. Szijártó Zsuzsanna Nagy Andrea Mozsolits Barnabás
3.a osztály:	II. Doszpod-Nagy Soma Petró Bernadett
	I. Péterdi Emma

ISKOLAI DÍJAK

Templomi szolgálatért 	Kovács Martin 3.a Doszpod-Nagy Soma 3.a Király Levente 5.o Bezák Olivér 5.o. Völgyesi Tamara 5.o. Takács Zoltán 5.o. Dicső Zoltán 6.o Kovács Alexandra 6.o. Dolecsek Fanni 7.o Krekács Dalma 7.o Miskolczi Noel 7.o
Közösségi munkáért	Krekács Dalma 7.o.
Az év rajzolója	1-4. oszt.: Szombath Anna 3.b
	5-8. oszt.: Krekács Dalma 7.o.
Az év legjobb sportolója	1-4. oszt.: Molnár János 4.o.
Az év szépírója	1-2.oszt.: Pacsuta Lóra 1.a Monori Anna Virág 1.b
Az év helyesírója	1-2. oszt.: Lőrincz Emese Dalma 1.a
	3-4.oszt.: Péterdi Emma 3.a
	5-8. oszt.: Kővári Dorottya 5.o.
Az év legjobb versmondója	1.oszt.: Németh Anna Janka 1.a
	2. oszt.: Kiss Renáta 2.b
	3. oszt.: Kovács Miriam 3.b
Az év legjobb mesemondója	1.oszt.: Kiss Jagoda Anna 1.a
	2.oszt.: Nagy Bálint 2.a
	3. oszt.: Petró Bernadett 3.a
Az év legjobb matematikusa	3-4. oszt.: Puha Szilárd Sámson 3.b Ecsedi Balázs 4.o.
	5-6. oszt.: Bezák Olivér Tibor 5.o. Dicső Dóra 5.o Dicső Zoltán 6.o
	7-8. oszt.: Dolecsek Fanni 7.o.
Az év legjobbja fizikából	7-8.oszt.: Péter Bence 7.o
Az év legjobbja kémiából	7-8.oszt.: Dolecsek Fanni 7.o Kocsis Adél 8.o.
Az év legjobbja biológiából	7-8.oszt.: Dolecsek Fanni 7.o. Péter Bence 7.o

ISKOLAI DÍJAK

Az év legjobbja énekből	1-4.oszt.: Kántor Kamilla 3.b
	5-8.oszt.: Krekács Dalma 7.o.
Az év legjobbja angolból	3-4.oszt.: Péterdi Emma 3.a Ecsedi Balázs 4.o.
Az év legjobbja németből	3-4.oszt.: Molnár János 4.o Nemeskéri Kitti 4.o
	5-6.oszt.: Tóth Anna Jázmin 6.o.
	7-8.oszt.: Dolecsek Fanni 7.o.
Az év legjobbja történelemből	5-6.oszt. Bezák Olivér 5.o Dicső Dóra 5.o. Dicső Zoltán 6.o. Tóth Anna Jázmin 6.
Az év legjobb hittanosa	1-4. oszt.: Isóczki Petra 2.b Nemeskéri Kitti 4.o.
	5-6.oszt.: Bezák Olivér 5.o. Parádi Anna 5.o. Kuszák Hajnalka 6.o. Tóth Anna Jázmin 6.o.
	7-8.oszt.: Király Viktória 7.o. Kocsis Adél 8.o.
Az év tanulója	4. oszt.: Molnár János Nemeskéri Kitti
	5. oszt.: Bezák Olivér Tibor Dicső Dóra
	6. oszt.: Kuszák Hajnalka Tóth Anna Jázmin
	7. oszt.: Dolecsek Fanni
Jedlik Ányos díj	Péter Bence 7.o.
Diáktoll	Dolecsek Fanni 7.o
Szent Erzsébet díj	Kocsis Adél
Szent Erzsébet díj szülőknek	Halla Mónika

A 2014/2015. tanév
tanulmányi versenyének eredményei

3/b osztály	III.Szombath Anna Mádai Gvendolin
	II.Puha Szilárd Sámson Tarbaj Bence
	I.Kántor Kamilla Kiss Máté Kovács Miriam Manczúr Ivett
4.osztály	III.Csabai Léna Szijártó Kristóf Haszara Lázár Antal Lorina
	II.Ecsedi Balázs
	I.Molnár János Nemeskéri Kitti
5. osztály	III.Parádi Anna
	II.Tarbaj Csenge
	I.Dicső Dóra Bezák Olivér Tibor
6. osztály	III.Marton Anna Molnár László
	II.Dicső Zoltán
	I.Kuszák Hajnalka Tóth Anna Jázmin
7. osztály	III.Buvár Anna Fogarassi-Krauss Flóra Fogarassi-Krauss Tamás Király Viktória
	II.Péter Bence
	I.Dolecsek Fanni (10 dicséret)
	I.Kocsis Adél